

Predica de la Krefeld

Duminică, 2 septembrie 2018, ora 10³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Ioan 14:1-3**: „*Să nu vi se tulbure inima. Aveți credință în Dumnezeu și aveți credință în Mine. În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi*”.

Cu toate că vestirea de ieri seară a avut loc în slăbiciune, Cuvântul Domnului este puternic de fiecare dată și își atinge scopul în viața acelor care îl cred. Fratele Borg a accentuat foarte bine acest lucru: cine Îl crede pe Dumnezeu acela se încrede în El, și cine se încrede în El, acela Îl crede. Iar acest lucru îl putem spune despre noi toți: noi nu venim aici de pe întregul pământ doar pentru că dorim să venim în acest loc. Noi venim pentru că Îl credem pe Dumnezeu, ne încredem în Dumnezeu, credem Cuvântul lui Dumnezeu și credem că El va face totul bine. Fie ca frații să știe că eu am citit fiecare salut, fiecare mail. Noi suntem într-o legătură cu Domnul și unii cu alții.

Fratele Justin din Africa de Sud este fratele care acum scurt timp a fost în Washington, a căutat și găsit fotografia cu stâlpul de foc deasupra capului fratelui Branham; el este un martor ocular că această fotografie mai este și astăzi în Washington, așa cum a spus atunci fratele Branham. Dumnezeu personal a dat mărturie și S-a îngrijit ca supranaturalul să fie vizibil în domeniul natural. Domnul nostru S-a coborât din domeniul supranatural în domeniul natural, Cuvântul S-a făcut trup. Pentru că noi suntem din carne, noi suntem aici, Domnul a venit la noi. Și după ce a isprăvit răscumpărarea, El a fost schimbat. În mormânt a fost pus un trup muritor, dar a înviat un trup nemuritor. Noi suntem foarte, foarte mulțumitori.

Eu am spus deseori acest lucru: prin puterea lucrării de răscumpărare isprăvite, nouă ne-a fost dăruit totul prin har, la fel și siguranța credinței. Cum am citit cu toții, Domnul S-a dus să ne pregătească un loc. Mai întâi a isprăvit răscumpărarea, iar după aceea S-a înălțat în slavă și a pregătit un loc pentru ca să-i aducă la El pentru totdeauna pe cei răscumpărați. Aici pe pământ suntem doar pelerini, patria noastră este acolo în slavă, acolo unde nu știi nimic de necazuri și dureri.

Edmonton, Canada, are o mare însemnătate pentru mine la fel ca alte localități precum Marsilia, Franța, Varna, Bulgaria. Acolo unde s-au întâmplat lucruri supranaturale rămân ca lucruri memoriale pentru totdeauna. În 19 septembrie 1976, razele soarelui care răsărise luminau camera în care eram, și așa cum auziți voi vocea mea, mi-a fost spus cu toată puterea: „Robul Meu, Eu te-am ales, conform Mat. 24:45-47, Eu te-am hotărât să împarți hrana la timpul potrivit”. Este minunat.

Pe lângă aceasta mai pot spune următoarele lucruri pe care să le audă toți care aleargă pe căi proprii și toți aceia care se referă la fratele Branham. Câți se referă la Biblie și totuși aleargă pe căi proprii? Câți se referă la Pavel, dar spun și învață ceea ce vor ei? Personal am rămas uimit când mi-a fost spus câți sunt preocupați cu traducerea predicilor fratelui Branham din engleză în germană și să le dea mai departe poporului. Și totuși ei nu sunt aici în această adunare, ci și-au fondat adunările lor proprii și au învățăturile lor proprii. Tuturor acestora trebuie să le spunem clar și deslușit: pe 1 aprilie 1962 fratele Branham a anunțat ce era cu privire la depozitarea hranei. Nu în anul 1947, nu în anul 1957, ci în 1 aprilie 1962 lui i-a fost poruncit: „Să nu faci călătoria în Zürich. Întoarce-te înapoi în Jeffersonville și depozitează hrana”. Apoi, în 28 februarie 1963, el a primit călăuzirea pentru deschiderea celor șapte peceti, iar în martie 1963 a fost descoperit ceea ce a fost lăsat ca hrană, ca descoperire divină. Până atunci fratele Branham a ținut adunări evanghelistice în toate cele douăsprezece țări pe care le vizitase și unde a predicat. Dar apoi nu mai era vorba doar de adunări evanghelistice. Ci era vorba de descoperirea definitivă a lui Isus Hristos și de descoperirea tuturor tainelor care aparțin de planul de mântuire al Dumnezeuului nostru.

De aceea a fost dată porunca în 2 aprilie 1962. Dacă luați în calcul diferența de timp dintre Statele Unite și Europa, datorită fusului orar, s-a întâmplat exact în același timp că Domnul mi-a poruncit mie să vestesc Cuvântul, să merg dintr-o localitate în alta și în același timp să depozitez hrana. Dar aici vine punctul pe care doresc să-l ating pe scurt: fratele Branham n-a spus: „Frate Frank, așteaptă cu vestirea Cuvântului”, nu, el n-a spus așa ceva. Ci el a spus doar: „Așteaptă cu împărțirea hranei”. Pe 3 decembrie, același frate Branham mi-a dat adrese și nume, ca cel al lui Paul Lowrie din India, și mi-a spus: „Dacă vei face vreodată o călătorie în India, atunci acesta este bărbatul pe care tu trebuie să-l contactezi”. Apoi imediat am făcut o călătorie în India și am vestit Cuvântul. Dar apoi a venit vremea când am inclus în vestire tot ceea ce conțineau pecețile și a fost descoperit după aceea, prin har. Domnul mi-a spus ambele lucruri: „Vestește Cuvântul” și „Depozitează hrana – Cuvântul descoperit cu toate făgăduințele pentru acest timp”. Și exact acest lucru l-am făcut.

Toți aceia care sunt de părerea că fac o slujbă lui Dumnezeu le spun și le arăt că eu am primit toate predicile pe care fratele Branham le-a ținut și voi le puteți vedea depozitate în camera de lângă biroul meu. Apoi avem masa cu predici din Zürich, unde sunt toate predicile fratelui Branham de după deschiderea peceților și câteva de dinainte pe care eu le-am tradus în limba germană. Niciun om nu trebuie să se îngrijească. Tot ceea ce mi-a poruncit Domnul să fac, a fost făcut. Masa Domnului este bogată. Pe lângă aceasta nu mai trebuie să spunem nimic. În ultimii cincizeci și cinci de ani am trăit direct cum Domnul a călăuzit și condus pas cu pas. Noi ne uităm în urmă și Îi mulțumim Dumnezeului nostru din toată inima pentru aceasta.

Acum o observație scurtă în legătură cu scumpul nostru frate Helmuth Miskys. Mulți din cei ce au transmis saluturi l-au amintit și pe fratele Helmuth Miskys, care era cunoscut de mulți. El m-a însoțit în călătorii, mai ales în țările vorbitoare de limbă portugheză. El și-a îndeplinit însărcinarea lui. Eu sunt de părerea că o pot spune tuturor. Fratele lui, Claudio Miskys, care stă sus la balcon și traduce predicile, a venit la mine în birou și mi-a spus: „Frate Frank, eu preiau tot de ce era responsabil fratele meu. Domnul mi-a dăruit timp. Pe lângă meseria mea am suficient timp ca să continui ceea ce a făcut fratele meu”.

Dumnezeu S-a îngrijit de totul. Toți cei ce se mai preocupă cu gândul: „Va mai avea loc întâlnirea cu tinerii?” să știe că întâlnirea cu tinerii de la sfârșitul lunii septembrie va avea loc așa cum a fost programată. Dumnezeu S-a îngrijit pentru toate domeniile. Lui, credinciosului Dumnezeu Îi aducem mulțumirea și lauda pentru aceasta.

Apoi trebuie să le spun tuturor fraților și surorilor noastre care au venit din Suedia, Finlanda, Danemarca, Slovacia, Cehia, Polonia, Ungaria, România, Austria, Elveția și toată Europa: simțiți-vă ca acasă. Dacă voi n-ați veni atunci cine va dăruii credință mărturiei noastre? Dacă eu aș predica în fața scaunelor goale, atunci cine ar putea fi convins că se împlinește Scriptura: „Strânge-Mi pe poporul Meu ca să-i fac să asculte cuvintele Mele, pe credincioșii Mei care au făcut legământ cu Mine prin jertfă”? Dumnezeu a încheiat un legământ cu noi, iar noi confirmăm această încheiere de legământ și repetăm ceea ce a spus Domnul nostru atât de clar în Mat. 26: *„acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care a fost vărsat pentru mulți, spre iertarea păcatelor”*. În felul acesta, noi putem vesti iertarea păcatelor prin Sângele vărsat al Mielului lui Dumnezeu, în absoluta siguranță a credinței, pentru că Domnul a dat însărcinarea divină. În mod deosebit în Lc. 24:47 a fost poruncit ca: *„să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor”*.

Apoi ne întoarcem la botez. Am auzit că sunt câteva persoane care doresc să se boteze. Noi nu dorim să scufundăm în apă un păcătos uscat și să scoatem afară un păcătos ud. Noi dorim ca mai întâi omul vechi să fie dezbrăcat, să fi murit împreună cu Hristos și să putem spune: acum nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește viața Lui în mine. Apoi mergem de la verset la verset, din Fapte cap. 2, 8, 10, 19 mergem la Rom. 6:3-4: *„toți câți am fost botezați în Isus Hristos, am fost botezați în moartea Lui, prin botezul în moartea Lui, am fost îngropați împreună cu El și am înviat împreună cu El, să trăim o viață nouă”*.

Noi dorim ca aceste adevăruri biblice să devină o realitate divină în viețile noastre. Să nu le percepem doar cu mintea noastră și să spunem la acestea „Da”, ci ele să devină în noi o realitate divină. Eu sunt de părere că pot spune: Dumnezeu ne-a dăruit har, ca toți aceia care acum Îl cred pe Dumnezeu, primesc aceeași descoperire ca acela

care propovăduiește Cuvântul. Noi nu suntem într-un seminar biblic, ci ne aflăm în Casa lui Dumnezeu. Iar Cuvântul lui Dumnezeu care este vestit este descoperit tuturor acelor care îl cred.

Acest lucru aparține de botez. Acela care crede și se botează va fi mântuit. Este absolut necesară credința în lucrarea de răscumpărare isprăvită, credința în iertarea păcatelor, înainte ca să te lași botezat. Suntem mulțumitori că noi putem urma șablonul biblic și știm că Dumnezeu a adus Biserica în starea originală, reșezată. Un Domn, o credință, un botez. Tot restul îl lăsăm în urma noastră. Cu adevărat rămânem în Cuvântul adevărului, fiind sfințiți prin el, ca să acceptăm și să primim ceea ce Dumnezeu ne-a dăruit în acest timp, prin har.

Și acest lucru trebuie să-l amintim în fiecare adunare. De la început, I-a plăcut Domnului Dumnezeului nostru să-l binecuvânteze în mod supranatural pe fratele Branham, începând din anul 1933 până în anul 1946. După aceea a început o nouă perioadă de timp, atunci când Îngerul Domnului s-a coborât într-o lumină supranaturală care strălucea în încăperea în care era fratele Branham. Fratele Branham s-a speriat și a sărit de pe scaun. Primele cuvinte care i-au fost spuse au fost: „Nu te teme! Eu sunt trimis la tine, din prezența lui Dumnezeu, ca să-ți dau această slujbă/însărcinare. Așa cum lui Moise i-au fost date două semne tot așa și ție îți vor fi date două semne”. Aici este un punct important. Dar nu dorim să intrăm de fiecare dată în aceste amănunte. De ce a primit Moise aceste două semne? „Dacă ei nu vor putea crede primul semn, atunci ei vor crede cel de-al doilea semn”. Îngerul Domnului i-a spus: „Dacă vei ajunge ca oamenii să te creadă, atunci nu va putea sta nimic împotriva rugăciunii tale. Ceea ce vei cere se va întâmpla”. Ești copleșit dacă auzi astfel de mărturii, că Dumnezeul atotputernic a lucrat în mod supranatural în timpul nostru. Apoi a mai dat și o însărcinare și a spus că „ultimul mesaj va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Noi o vedem cu ochii noștri, o auzim cu urechile noastre.

Dacă noi suntem sinceri, atunci trebuie să luăm la inimă ceea ce a spus Domnul nostru în Mat. 24:33 și să-I mulțumim lui Dumnezeu. *„Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus, și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie”*. Noi trăim

în ultima generație. Totul se întâmplă, totul se împlinește cu Israelul și cu Biserica dintre neamuri.

În acest context, doresc să citesc acum trei versete biblice pentru ca credința tuturor să fie fondată biblic și să știm că deja în Vechiul Testament, Domnul a făgăduit aceste lucruri iar în Noul Testament le împlinește și prin har le dăruiește. În Is. 14 citim minunatele anunțuri despre ceea ce avea să se întâmple și s-a și întâmplat și anume că Domnul avea să aducă înapoi pe poporul Său în țara părinților lui.

Citim din Is. 14:1: „*Căci Domnul va avea milă de Iacov, va alege iarăși pe Israel și-i va aduce iarăși la odihnă în țara lor*”. Așa a spus Dumnezeu prin prorocul Isaia.

Noi toți știm că iudeii au fost prigoniți, împrăștiați, așa cum a spus Domnul că se va întâmpla și anume că ei vor fi împrăștiați printre neamuri, după cum este scris în Mat. 24 și Lc. 21. Dar apoi, la sfârșitul zilelor, ei vor fi aduși din nou înapoi la odihnă, în țara lor. Aici am putea intra în foarte multe amănunte. Noi toți cunoaștem foarte bine Cuvântul din prorocul Zaharia. În Zah. 2 așa vorbește Domnul prin prorocul Zaharia care spune următoarele cuvinte:

„*Domnul va lua în stăpânire pe Iuda ca partea Lui de moștenire în pământul sfânt, și va alege iarăși Ierusalimul*” (Zah. 2:12). Așadar Domnul va face aceasta: Domnul va lua în stăpânire pe Iuda ca partea Lui de moștenire în pământul sfânt, și va alege iarăși Ierusalimul.

Am putea merge de la un verset la altul. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu. Când Domnul nostru a vorbit despre timpul sfârșitului, afirmația principală a fost: „*De la smochin învățați pilda lui: Când îi frăgezește și înfrunzește mlădița, știți că timpul este aproape*”. Direct după aceea, în vers. 33 este scris ceea ce trebuie să luăm la inimă. Înainte este enumerat tot: proroci falși, hristoși mincinoși și toate evenimentele din timpul sfârșitului. Apoi urmează făgăduința principală: că smochinul va înverzi. Apoi accentul: „*Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus, și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie*”.

Îi mulțumim Domnului Dumnezeuului nostru că trăim în acest timp, că am primit claritate asupra acestei teme și că în această ultimă perioadă de timp au loc ambele lucruri în paralel: chemarea afară a iudeilor din toate neamurile pământului. Acum scurt timp erau peste 150 de țări din care iudeii s-au întors în țara lor. Ei au fost împrăștiți pe întregul pământ, dar apoi s-au întors în patria pe care Domnul Dumnezeu le-a dat-o. Aici avem o comparație puternică privitoare la slujba lui Moise, a lui Iosua, slujba fratelui Branham și slujba care are loc acum. Sub Moise a avut loc ieșirea afară, eliberarea de toată robia, și mesajul a fost: „*Lasă pe poporul Meu să plece, ca să-Mi slujească*”. Până la afirmația: „*Lasă pe fiul Meu întâi născut să plece, ca să-Mi slujească*”. Apoi, după ce toate aceste lucruri s-au întâmplat, Domnul Și-a chemat prorocul pe muntele Nebo. Dumnezeu a luat Acasă pe prorocul Său de pe muntele Nebo. Moise a văzut țara făgăduită, dar doar sub conducerea lui Iosua a avut loc intrarea. Tot ceea ce a făgăduit Dumnezeu s-a împlinit. Iosua a luat chivotul – chivotul legământului cu Cuvântul descoperit și voia lui Dumnezeu, l-a pus pe umerii preoților, s-au dus la Iordan și Iordanul s-a despărțit în două. Cuvântul lui Dumnezeu care era în chivotul legământului a fost purtat. Exact așa se întâmplă și astăzi. Nu citate! Acest lucru trebuie să-l spunem foarte clar: Când mi-a vorbit, Domnul nu mi-a spus: „Eu te voi trimite din oraș în oraș ca să vorbești despre citate”, nu! Ci El mi-a spus: „Te voi trimite din oraș în oraș ca să vestești Cuvântul Meu”. Pe lângă aceasta, cu teamă divină, am încadrat biblic toate citatele fratelui Branham. Nu există nicio confuzie între ceea ce a învățat fratele Branham și ceea ce ne spune și ne învață Sfânta Scriptură. O armonie divină.

Eu vă pun această întrebare: Ce a spus fratele Branham despre cele șapte tunete? Absolut nimic. Nu există nicio învățătură biblică a tunetelor. Dar câte învățuri ale tunetelor avem astăzi! Nu! Este o amăgire, este o înșelăciune care se practică astăzi.

De aceea trebuie spus clar. Sub Moise a avut loc chemarea afară. Sub Iosua a avut loc intrarea. Sub fratele Branham a avut loc chemarea afară din toate rătăcirile, din toate robiile denominaționale și introducerea în Cuvântul făgăduit al lui Dumnezeu pentru acest timp. Iar pentru aceasta Îi suntem mulțumitori Dumnezeuului nostru, din toată inima și din tot sufletul. Ce a spus fratele Branham? Dacă vreți să știți

cât de târziu este atunci uitați-vă la ceas; dacă vreți să știți în ce zi ne aflăm, atunci priviți în calendar; dar dacă vreți să știți cât de înaintat este timpul, atunci uitați-vă la Israel.

Dragii mei frați și surori, aici mai am un gând din Rom. 8, doar ca voi să știți că și toată creația așteaptă descoperirea fiilor lui Dumnezeu. Rom. 8:19-23: *„De asemenea, și firea (creația) așteaptă cu o dorință înfocată descoperirea fiilor lui Dumnezeu...”*. Vă rog ascultați cu mare atenție! Întreaga creație așteaptă ziua. Fiii despre care este vorba aici nu sunt niște fii înfășați în scutece. *„De asemenea, și firea (creația) așteaptă cu o dorință înfocată descoperirea fiilor lui Dumnezeu. Căci firea (creația) a fost supusă deșertăciunii – nu de voie, ci din pricina celui ce a supus-o – cu nădejdea însă, că și ea va fi izbăvită din robia stricăciunii, ca să aibă parte de slobozenia slavei copiilor lui Dumnezeu. Dar știm că, până în ziua de azi, toată firea (creația) suspină și suferă durerile nașterii. Și nu numai ea, dar și noi, care avem cele dintâi roade ale Duhului, suspinăm în noi și așteptăm înfierea, adică răscumpărarea trupului nostru”*.

Laudă și mulțumire lui Dumnezeu pentru acest Cuvânt! Niciodată înainte eu n-am aflat unele lucruri care în ultimele luni m-au făcut conștient că întreaga creație suferă, suspină. Dacă ne uităm la tot ce s-a întâmplat, cum n-a căzut nicio ploaie de luni de zile. Întrebați-i pe frații noștri din Finlanda, cât suferă și suspină creația acolo. „Cât mai durează? Cât mai durează? Când vor fi descoperiți fiii lui Dumnezeu? Când vine desăvârșirea? Când vine izbăvirea trupului? Când vine răpirea?”. Voi toți știți că Scriptura ne spune că va fi un cer nou și un pământ nou și că lucrurile vechi vor trece.

Dar a trebuit să mă gândesc la aceasta. Ne gândim la tot ceea ce se petrece acum. Ieri, scumpul nostru frate Etienne Genton ne-a dat o mărturie actuală. Aici este scris că în ultimele douăzeci și patru de ore, în California au avut loc optsprezece cutremure. În ultimele șapte zile au avut loc o sută patru cutremure, iar în ultimele treizeci de zile au avut loc șase sute treizeci și patru de cutremure. Nu auzi totul, dar totul este în mișcare. Întreaga creație așteaptă descoperirea fiilor lui Dumnezeu, așteaptă clipa când noi vom trece din acest trup trecător într-un trup veșnic. Așa cum am auzit, nu doar că toată creația suspină,

ci și noi suspinăm. Și fiți odată sinceri, cine se mai simte bine în trupul lui? Noi toți suspinăm, dar nu unii împotriva altora. Ci suspinăm, spunând: „Doamne, cât să mai dureze? Cât? Vino mai curând!?”. Ambele, întreaga creație și noi suspinăm și tânjim după clipa când Domnul va reveni. Așa cum am citit, noi așteptăm schimbarea trupurilor noastre, răscumpărarea trupului. Interiorul, sufletul nostru, a fost răscumpărat. Dumnezeu a spus: „*Voi încheia un legământ nou cu voi, vă voi da o inimă nouă și voi pune în voi un duh nou*” (Ezech. 36). Dar apoi, la revenirea Domnului nostru, trupul nostru trecător va fi îmbrăcat în nemurire, trupul muritor va fi înghițit de nemurire, toate suspinele, plângerile și toate durerile se vor încheia și vom intra cu bucurie în slavă.

Dragii mei frați și surori, credeți din toată inima că Domnul Dumnezeu ne-a dăruit acest har să putem auzi toate aceste lucruri, să le credem și să fim o parte a acestora. Prin aceasta noi confirmăm că Îl credem pe Dumnezeu. Noi ne încredem în Dumnezeu că tot ceea ce a făgăduit El va și face. Învierea Domnului nostru este garanția învierii noastre. Ridicarea Lui în slavă este garanția înălțării noastre în slavă. Schimbarea trupului Lui este garanția pentru schimbarea trupului nostru. Dumnezeu este doar în legătură cu realitatea; niciodată cu teoria. Tot ceea ce El a făgăduit se va întâmpla: mai întâi morții în Hristos vor învia, apoi noi care suntem în viață vom fi schimbați și împreună ne vom întâlni cu Domnul în văzduh și vom fi cu Domnul pentru totdeauna.

Dragii mei frați și surori, eu cred că revenirea Domnului este iminentă. De fiecare dată trebuie s-o spun din nou și să accentuez acest lucru. Noi nu ne aflăm doar în timpul sfârșitului, ci am ajuns la sfârșitul timpului de sfârșit. Cine vrea să creadă, atunci să creadă astăzi. Nu mâine. Astăzi dacă auziți glasul Lui să nu vă împietriți inimile voastre. Primiți fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu prin credință și atunci vă va fi descoperit prin Duhul Sfânt.

Acum, întorcându-ne la Rom. 8, spunem încă o dată că toată creația suspină. Uitați-vă în jurul vostru la tot ce se petrece pe pământ, ce se petrece în creație: atâtea necazuri, catastrofe, secetă! Întreaga creație așteaptă, și noi, de asemenea, așteptăm. Întreaga creație suspină

și noi spunem: Doamne, cât mai durează? Cât mai durează? Vino curând! Te rugăm ia-ne din acest trup muritor! Scoate-ne afară! Fratele Branham a spus odată că acest trup muritor este o casă a ciumei. Da, noi încă suntem în acest cort muritor, dar noi știm, sută la sută, că la revenirea Domnului trupul nostru muritor va fi înghițit de nemurire și noi vom fi la Domnul pentru totdeauna. Creația suspină, noi suspinăm. Dar prin credința deplină înaintăm chiar dacă câteodată spunem: „Doamne, nu-mi place. Încercările prin care trec nu-mi plac”. Ne uităm în jurul nostru și peste tot, în toate familiile sunt numai necazuri. Cu toții suspinăm și ne întrebăm: „Doamne, cât mai durează?”

Domnul nu întârzie cu împlinirea făgăduinței Lui. La timpul hotărât făgăduința se va împlini și revenirea Domnului va avea loc. Dar putem spune convinși că timpul este foarte, foarte aproape. Pe toți bătrânii și pe toți tinerii îi îndemnăm să rămână echilibrați în mintea lor, în viața lor, în viața de familie, în meseriile lor. Să nu aduceți rușine asupra Numelui Domnului. Să nu aduceți rușine asupra ultimului mesaj. Ci să aveți o viață cumpătată, rânduită înaintea Feței lui Dumnezeu, o astfel de viață în care tot timpul să fim pregătiți și să știm: dacă Domnul vine astăzi eu sunt pregătit să-L întâmpin.

Astăzi îmi este pe inimă să vă spun: încredeți-vă în Domnul, credeți-L, dedicați-vă din nou viața Lui. Și spuneți: „Facă-se nu voia mea, ci voia Ta să se întâmple!”. În mod deosebit toți tinerii care au viața înainte, voi nu știți cât mai durează. Dar fiecare pas, fiecare decizie pe care o luați s-o luați în așa fel ca să puteți trăi și muri cu ea, s-o luați în așa fel ca voi să fiți plăcuți înaintea Domnului Dumnezeu. Să nu faceți nimic în îndoială. Ci prin credință, cu siguranța în inima voastră, că aceasta este calea lui Dumnezeu pentru mine, aceasta este voia lui Dumnezeu care se petrece acum în viața mea. Amin!

Dragii mei frați și surori, să cuprindem despre ce este vorba acum. Înainte ca revenirea Domnului să poată avea loc a trebuit ca ultimul mesaj să fie adus. Eu am mai citit o dată în Lc. 3 ceea ce a spus atunci bărbatul lui Dumnezeu.

Citim Lc. 3:3-4: „Și Ioan a venit prin tot ținutul din împrejurimile Iordanului și propovăduia botezul pocăinței, pentru iertarea păcatelor, după cum este scris în cartea cuvintelor prorocului

Isaia: «Iată glasul celui ce strigă în pustie: «Pregătiți calea Domnului, neteziți-I cărările»».

Aceasta a fost slujba lui Ioan Botezătorul. Același lucru se întâmplă în timpul nostru. Pregătiți calea Domnului, pentru ca El să poată descoperi, să poată binecuvânta din nou, să-Și poată confirma din nou Cuvântul Lui, ca prin credință și ascultare să facem ceea ce ne spune Cuvântul lui Dumnezeu. Aici este scris despre propovăduirea botezului pocăinței pentru iertarea păcatelor. Ioan a putut spune: când El va veni, El este iertarea păcatelor. Ioan, ca glasul care strigă în pustie, a vestit Cuvântul acesta și toți aceia care au crezut s-au lăsat botezați. Exact așa se întâmplă și astăzi. Toți aceia care au acceptat și primit personal harul lui Dumnezeu și iertarea păcatelor prin credință, aceia prin credință și ascultare se lasă botezați în Numele Domnului Isus Hristos. Așa s-a întâmplat la început și așa se întâmplă acum la sfârșit.

Vă încurajăm pe toți în Numele Domnului: dedicați-vă viața lui Dumnezeu, cu teamă și respect înaintea Cuvântului Său, având în vedere ceea ce a făcut El pentru noi. Scumpul nostru Răscumpărător a venit la noi. După trup a fost găsit ca om și a spus: „*Facă-se nu voia Mea, ci a Ta*”. Apoi S-a adus pe Sine personal ca jertfă și Și-a vărsat Sângele Lui scump și sfânt. Răscumpărarea și iertarea noastră a avut loc. Noi trebuie doar să primim prin credință tot ceea ce Dumnezeu ne-a dăruit și ascultători să urmăm ceea ce ne-a spus El și să ne dedicăm viețile noastre Domnului.

Această ultimă perioadă de timp este cea mai importantă perioadă din istoria Bisericii nou testamentare. Cu decizia pe care o luăm acum, cu ea vom intra în veșnicie. S-o spunem încă o dată. Dumnezeu n-are diferite biserici, direcții și căi. Dumnezeu are o singură Biserică, iar ea este stâlpul și temelia adevărului. În Biserica Dumnezeului Celui viu nu există nicio rătăcire, nicio răstălmăcire. Așa cum zice Scriptura: niciun păcat al nedreptății nu-și are originea în Adevăr. Duhul înșelăciunii și al minciunii este un duh. Dar Duhul Adevărului este Duhul Adevărului, Duhul Sfânt. Îi mulțumim lui Dumnezeu că El ne-a condus până astăzi.

O spunem tuturor fraților de pe întregul pământ care sunt părtași la împărțirea hranei duhovnicești, dați mai departe totul așa cum a fost spus. Dacă vreți să dați predici, dați aceste predici mai departe, fără niciun comentariu. Dar dacă voi predicați, atunci să nu predicați citate și să nu faceți direcția voastră de credință, ci întoarceți-vă înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu. Am spus-o și ieri. Dacă citești un citat ai o impresie, dar trebuie să citești ce a fost spus înainte și ce a fost spus după aceea. Este pur și simplu așa: nu poți folosi un citat pe care îl smulgi din context și apoi să dai mai departe răstălmăcirile tale proprii ca să tragi ucenici de partea ta, nu! Timpul a sosit ca toți aceia care sunt născuți din Dumnezeu să fie smulși din toate rătăcirile, să se întoarcă înapoi, să se plece sub brațul puternic al lui Dumnezeu și să aibă parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent. Nu vreau să intru în mai multe detalii, dar dacă ați ști câte lucruri greșite se petrec pe pământ sub acest cuvânt „mesaj” și „profet”, atunci și se face rău. Nu!

Așa cum s-a întâmplat atunci, așa se întâmplă în timpul nostru. Noi Îl predicăm pe Isus Hristos Cel răstignit, Cel înviat, Cel care va reveni, Domnul și Răscumpărătorul nostru. Cum am spus și ieri, la început a fost Cuvântul. Nu profetul, ci Cuvântul. Cuvântul a venit la proroc, și prorocii l-au dat mai departe. Dar nu este o religie. Nu s-a făcut nicio religie din Petru sau Pavel. Ci Dumnezeu a așezat în Biserică diferite slujbe pentru ca Biserica să poată fi zidită pe temelia originală a credinței. Fie ca atotputernicul Dumnezeu să dăruiască har îndeosebi tuturor fraților slujitori din toate popoarele, națiunile și din toate limbile, să se întoarcă înapoi la Dumnezeu, la Cuvântul lui Dumnezeu.

Mai întâi scoaterea afară în timpul lui Moise, după aceea introducerea în timpul lui Iosua. Așa s-a întâmplat și în timpul nostru. Dumnezeu a trimis pe robul și prorocul Său ca să descopere întregul Cuvânt. Eu n-aș fi știut absolut nimic și noi toți n-am fi aflat absolut nimic. Dar Îi suntem mulțumitori că El ne-a îndreptat atenția înspre ceea ce a făgăduit El pentru acest timp. Până la afirmația pe care fratele Branham a făcut-o de optsprezece ori: că el a fost trimis ca „să aducă mesajul care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Apoi el a făcut această afirmație puternică: „Nu că eu voi fi premergătorul, ci mesajul va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”.

Noi am spus acest lucru. După deschiderea pecetilor, cu excepția Statelor Unite, fratele Branham n-a mai predicat în nicio altă țară. El n-a purtat mesajul în nicio altă țară. Doar după plecarea lui Acasă, așa a hotărât Dumnezeu, ca de atunci înapoi mesajul divin să fie purtat pe întregul pământ. Acest lucru s-a întâmplat prin har. În timpul fratelui Branham era scrisă doar cartea lui Lee Vayle, „Cele șapte Biserici”. Julius Stadklev, un vechi prieten al fratelui Branham și prieten al meu, care era staționat în Germania cu armata Statelor Unite, a tipărit doar câteva predici ale fratelui Branham. Dar oficial, doar după plecarea Acasă a fratelui Branham, s-a purtat de grijă pentru traducerea, publicarea și distribuirea predicilor fratelui Branham, îndeosebi predicile pe care el le-a ținut după deschiderea pecetilor. Acest lucru s-a întâmplat prin însărcinarea lui Dumnezeu. Noi suntem foarte, foarte mulțumitori pentru aceasta. Totul ordonat de Dumnezeu acolo unde aparține.

Acum privim în urmă la toți anii în care Dumnezeu a ajutat și binecuvântat. Și dacă am înțeles corect și am cercetat cum trebuie, atunci pot spune că în această perioadă am ținut peste 11.000 de predici. Zi și noapte am purtat de grijă pentru traducerea și distribuirea predicilor fratelui Branham, de asemenea m-am îngrijit pentru scrierea tuturor scrisorilor circulare, cărților și broșurilor. Înaintea mea stătea neconținut Biblia și caietul cu notițe. Am folosit toți acești ani, zi și noapte, pentru ca să-mi pot îndeplini însărcinarea divină. N-am trăit pentru mine, am trăit doar pentru un singur scop. În toate programele de televiziune de pe întregul pământ era vorba doar despre un singur lucru: să dau mai departe poporului lui Dumnezeu ceea ce a descoperit Domnul. Astăzi am putea da mărturie despre ceea ce face Dumnezeu pe întregul pământ. Cu o conștiință bună putem spune că Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu a fost propovăduită tuturor popoarelor și națiunilor, așa cum a spus Domnul. El a spus chiar apăsător: „*Apoi va veni sfârșitul*”. Toți acești ani au venit și au trecut. Atunci când am fost chemat am avut vârsta de 29 de ani, iar acum, în curând, voi avea 85 de ani. Dar noi Îi aducem cinstea Domnului Dumnezeului nostru. Însărcinarea a fost îndeplinită. Eu nu știu ce aș fi putut face mai bine sau într-un alt fel. Cu adevărat Dumnezeu a dăruit har.

Eu nădăjduiesc că toți frații de pe întregul pământ au respect față de Cuvânt și niciodată nu-l amintesc pe fratele Frank, spunând: „Fratele Frank învață asta. Fratele Frank zice asta”. Fratele Frank n-are o învățătură personală. Fratele Frank n-are absolut nimic de zis. Noi avem Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Noi am vestit Cuvântul. Fie ca toți frații să dea mai departe Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu, să-l vestească, și toți aceia care sunt din Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu. Așa cum a spus-o Domnul nostru în Ioan 8:47: *„Cine este din Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu”*.

Dacă ești din Dumnezeu atunci ascultă Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu, atunci tu crezi făgăduințele date pentru acest timp, atunci tu vezi Scriptura împlinindu-se în fața ochilor tăi; Scriptura împlinită cu Israelul, Scriptura împlinită cu neamurile; și acum Scriptura împlinindu-se în întreaga natură. Mai demult nu m-aș fi gândit niciodată la așa ceva, ca să aduc Rom. 8 în legătură cu aceasta. Dar cine a trăit în ultimele luni diferențele de temperatură, dereglările de climă, seceta care a venit și cum totul este atât de diferit. Apoi citim că întreaga creație suspină și așteaptă clipa descoperirii fiilor lui Dumnezeu. Întreaga creație așteaptă ca noi să trăim desăvârșirea. Așa cum vom fi noi răscumpărați de trupul muritor, la fel va fi și cu creația. Domnul a dat făgăduința: *„Voi face un cer nou și un pământ nou în care va locui neprihănirea”*. Lucrurile vechi vor fi trecut și totul se va fi făcut nou, totul va fi nou.

Dumnezeu are un plan de mântuire minunat, un plan de răscumpărare minunat pe care El îl împlinește. Noi personal trăim lucrurile finale și suntem în așteptarea că Domnul va reveni în timpul nostru. Ceasul și timpul nu-l cunoaște nimeni. Mai spunem o dată acest lucru din Mat. 24:33: *„Când veți vedea întâmplându-se toate aceste lucruri ridicați-vă capetele pentru că voi știți că izbăvirea trupurilor voastre se apropie”*. Iar noi vom fi ridicați în slava lui Dumnezeu. Dacă voi îi dați crezare lui Dumnezeu atunci spuneți „Amin”. Amin. Noi Îl credem pe Dumnezeu din toată inima și din tot sufletul, în Numele sfânt al lui Isus. Amin.

Acum ne ridicăm cu toții și împreună vom cânta cântarea „Așa cum sunt la Tine vin”. În timp ce ne plecăm capetele în rugăciune și

rămânem respectuoși înaintea lui Dumnezeu, permiteți-mi să întreb dacă în mijlocul nostru mai avem oameni care doresc să-și dedice viața Domnului și n-au făcut-o până acum. Dragilor, trebuie să fie spus clar: numai acela care a primit viața veșnică prin credința în Isus Hristos doar acela poate trăi veșnic. Propovăduirea a fost dată pentru ca oamenii să fie chemați înapoi la Dumnezeu, așa cum Pavel a scris în 2 Cor. 5:20: „*Împăcați-vă cu Dumnezeu!*”. Primiți împăcarea, primiți iertarea, primiți mântuirea deplină prin credință. Pocățiți-vă! Să vă pară rău de viața fără Dumnezeu pe care ați trăit-o până acum, în necredință, în neascultare și cu toate încălcările pe care le-ați săvârșit. Noi știm că Domnul iartă păcatele, pentru că așa este scris în Is. 1:18: „*De vor fi păcatele voastre cum e cârmăzul, se vor face albe ca zăpada*”. Spălați în Sângele Mielului. O neprihănire deplină, o iertare totală, o împăcare și mântuire deplină. Toți care au acceptat și primit aceasta cred ultimul mesaj, recunosc ziua și mesajul pe care Dumnezeu ni l-a dăruit prin har pentru această perioadă de timp. În noi nu mai este nicio confuzie, nicio împotrivire. Noi suntem mulțumitori că Domnul ne vorbește tuturor atât de clar.

Scumpii mei frați și surori, și acest gând. Întreaga creație este în durerile nașterii. Noi am trăit aceasta și o vom trăi mai mult. Totul suspină. În ultimele luni toată natura a suferit din cauza secetei și a suspinat după ploaie, totul suspină. Noi toți nu ne mai simțim bine în acest trup. Noi suspinăm și spunem: Doamne, dăruiește-ne har. Dăruiește-ne credință ca să rezistăm în toate încercările care vin peste noi, să fim biruitori. Mai întâi ne vom ruga pentru toți cei ce au cereri de rugăciune. Cei care aveți cereri de rugăciune, ridicați scurt mâinile, pentru ca Domnul să le vadă și noi să putem mijloci pentru voi.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, noi credem nu doar vestirea, ci și confirmarea Cuvântului. Dăruiește salvarea tuturor celor pierduți, dăruiește eliberarea tuturor celor ce sunt împovărați și dezleagă toate legăturile, dăruiește vindecarea tuturor celor bolnavi. Doamne, confirmă-Ți Cuvântul în mijlocul nostru. Noi o credem și o primim.

Iubite Domn, fie ca toți care și-au adus cererile înaintea Ta și pentru care noi ne-am rugat să primească prin credință pentru ceea ce s-

au rugat. Fă să fie descoperit vizibil că astăzi Tu ești prezent. Nu doar vorbești, ci și lucrezi, salvezi, eliberezi, vindeci și binecuvântezi. Ție, singurului Dumnezeu Ți aducem cinstea, slava, lauda și închinarea în vecii vecilor. Aleluia! Amin.

Acum îi rugăm pe toți cei ce doresc să se boteze să vină în față. Să ne rugăm scurt pentru voi, să vă dedicați viața voastră Domnului. Îi aducem mulțumire Domnului. Voi toți care ați venit acum în față și doriți să vă lăsați botezați L-ați acceptat și primit pe Isus Hristos ca Răscumpărător personal. Voi credeți în El din toată inima. Prin credință, prin Sângele vărsat voi ați fost neprihăniți înaintea Feței lui Dumnezeu. Așa cum a fost cântat acum, El iartă încălcările și nu-Și mai aduce aminte de păcate.

Fie ca acest lucru să vă fie dăruit: ca această zi să fie o zi specială pentru voi. Este ziua pe care Domnul a făcut-o pentru voi. Pentru noi toți care suntem adunați astăzi în acest loc și pentru toți de pe întregul pământ care ne urmăresc, fie ca această zi să intre în istoria mântuirii lui Dumnezeu.

Fie ca toți frații slujitori de pe întregul pământ să trăiască corectarea lor, cu teamă și respect de Cuvânt, să se întoarcă înapoi la adevărata vestire a Cuvântului lui Dumnezeu. Așa cum a scris Pavel lui Timotei: „*Îndeplinește-ți însărcinarea fără vină, până la revenirea lui Isus Hristos*”. Fie ca toți frații de pe întregul pământ s-o ia în serios: dacă ei au o însărcinare, atunci să-și împlinească însărcinarea fără vină, pentru ca gloata răscumpărată prin Sânge să poată fi înfățișată înaintea Domnului. Ambele lucruri sunt importante: spălarea în Sângele Mielului și apoi spălați în Cuvântul lui Dumnezeu. O baie deplină în Cuvântul lui Dumnezeu, pentru ca să fim spălați și eliberați de toate obiceiurile, de toate tradițiile și învățăturile false. Pe cine Fiul îl eliberează acela este liber. Dumnezeu ne-a trimis Cuvântul și ne-a însănătoșat. Ați primit Cuvântul? Îl credeți din toată inima voastră? Domnul Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Încă o dată accentuăm acest lucru. Fie ca toți frații care se referă la fratele Branham să înțeleagă că un adevărat bărbat al lui Dumnezeu predică doar ceea ce este scris în Cuvânt. Fratele Branham a spus clar și deslușit: „Să nu primiți nimic dacă nu este scris în Biblie”. Ceea ce au

spus cele șapte tunete nu este scris în Biblie. Ascultați ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Lui. Vă rog să vă gândiți la aceasta. Înaintea Domnului Dumnezeuului nostru această zi își va atinge scopul pentru care Dumnezeu a hotărât această adunare. Amin.

Dragilor, acum ajungem la încheiere. Vă transmitem saluturi tuturor fraților și surorilor din toate popoarele și limbile. Noi suntem în legătură cu Domnul. Pentru toți cei ce cred și primesc se va fi meritat că în acest sfârșit de săptămână noi am putut fi în acest loc. Să reveniți cu toții. Tot ceea ce a făgăduit Dumnezeu se va întâmpla. Cerul și pământul vor arde, munții și dealurile vor dispărea, dar cel ce crede va primi/găsi lucrul pe care Dumnezeu l-a făgăduit. Iar noi putem crede din inimă așa cum zice Scriptura. Ne vom mai ruga o dată pentru voi toți care ați venit să vă botezați.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, binecuvântează-i pe frații și surorile noastre care au luat o decizie pentru Tine, și-au dedicat viața lor Ție, au primit și trăit iertarea și împăcarea în mod personal. Dăruiește tuturor siguranța credinței: atât de sigur cum soarele răsare pe cer eu păcătosul am primit iertarea.

Iubite Domn, fie ca în această siguranță a credinței toți să facă pasul botezului. Fii Tu prezent la botez și confirmă-Ți Cuvântul și botează cu Duh Sfânt și cu foc, așa cum a spus robul Tău Ioan: „*Cât despre mine, eu vă botez cu apă, spre pocăință; dar Cel ce vine după mine, El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc*” (Mat. 3:11). Fiți binecuvântați.

Iubită Mireasă, pot să spun aceasta: astăzi tu ai auzit glasul Mirelui, conform Mat. 25:6: „*Iată Mirele sosește! Pregătiți-vă să-I ieșiți în întâmpinare!*”. Vestirea aparține de pregătire. Astfel, noi Îi mulțumim Domnului și pentru acest lăcaș în care ne putem strânge împreună ca să ascultăm Cuvântul sfânt și scump al lui Dumnezeu, să-l credem și, prin har, să ne trăim pregătirea pentru ziua glorioasă. Ție, singurului Dumnezeu, Îți aducem cinstea. Tu, Dumnezeul lui Avraam, al lui Isaac și al lui Iacov, Dumnezeul lui Israel, Tu ai devenit Dumnezeuul nostru. Ție Îți aducem închinarea în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin. Dumnezeu să vă binecuvânteze și să fie cu voi toți. Amin.

Sumar video – septembrie 2018

Iubiți frați și surori, sunt fratele Frank și vă vorbesc din Centrul Internațional de Misiune din Krefeld, Germania. Îi aducem lui Dumnezeu toată lauda pentru sfârșitul de săptămână care tocmai a trecut și în care am fost binecuvântați într-un mod extraordinar. Peste o mie două sute de persoane din întreaga Europă, din Africa, din Canada, din SUA au fost adunate aici, la Centrul de Misiune. Domnul ne-a dăruit cuvintele Sale și ne-a binecuvântat într-un mod deosebit. Suntem recunoscători pentru această ocazie de a împărtăși Cuvântul original al lui Dumnezeu - nicio interpretare, nicio explicație - doar Cuvântul lui Dumnezeu. Noi înțelegem foarte bine importanța însărcinării divine date iubitului nostru frate William Branham, ca mesajul dat lui să premerge a doua venire a lui Hristos.

Iubiților am spus-o de multe ori: asupra a tot ceea ce decide Dumnezeu, noi nu avem nicio influență. Niciun proroc nu a decis vreodată ca Domnul să-l cheme sau să-l trimită. Ori de câte ori Dumnezeu decide să facă ceva și o face, noi trebuie să respectăm acest lucru. Spunem întotdeauna și o repetăm: la prima venire a lui Hristos, a fost un om trimis de Dumnezeu, cu mesajul lui Dumnezeu pentru poporul lui Dumnezeu, ca să pregătească calea Domnului. Apoi, Luca 16:16 spune că „legea și prorocii au ținut până la Ioan și de atunci încoace Împărăția lui Dumnezeu și tot ceea ce aparține Împărăției lui Dumnezeu, a fost vestit”. În același fel, în timpul nostru, prorociile au ținut până la William Branham, omul lui Dumnezeu care avea să vină înaintea zilei celei mari și înfricoșătoare a Domnului. Și este un AȘA VORBEȘTE DOMNUL: „Vi-l voi trimite pe prorocul Ilie înaintea venirii zilei cele mari și înfricoșătoare a Domnului”. El va întoarce - va întoarce - acesta este punctul principal - el va întoarce prin mesajul său - va întoarce inimile, nu capetele, ci inimile, înapoi la Dumnezeu, înapoi la Cuvânt, înapoi la învățăturile originale ale apostolilor. Acum, la sfârșitul timpului de har, noi trebuie să fim readuși la temelia originală, la învățăturile originale ale apostolilor. Domnul nostru este același. El a fost la început același și acum la sfârșit El este același. El este Alfa și Omega.

Acum, pe scurt, referindu-ne la timpul nostru - și eu trebuie să fiu foarte direct și sper să fiu foarte scurt. După ce fratele Branham a fost chemat la slujbă în 1933, o mare însărcinare divină i-a fost dată în 7 mai 1946, când mesagerul ceresc i-a spus: „Așa cum a fost trimis Moise și lui i-au fost date două semne, la fel două semne îți vor fi date și ție”. Cu toții știți despre aceasta. William Branham a avut o slujbă evanghelică în 12 națiuni. Apoi a venit o zi deosebită, 1 aprilie 1962, când el a anunțat: „Datorită unei viziuni, eu trebuie să mă întorc la Jeffersonville și să depozitez hrana” - 1 aprilie 1962! Pe 2 aprilie 1962, aici, în orașul Krefeld, același Domn mi-a vorbit cu un glas audibil, puternic și pătrunzător și mi-a spus că vremea mea pentru acest oraș se va încheia în curând și El mă va trimite în alte orașe ca să predic Cuvântul Său. Următorul lucru la care s-a referit a fost să depozităm hrana.

Iubiților, nu este necesar să intru în detalii, dar după deschiderea celor șapte peceti, în martie 1963, fratele Branham nu a mai predicat într-o altă națiune, el nu a dus niciodată mesajul vreunei țări de pe pământ. Nu! Ce s-a întâmplat de fapt? El a adus mesajul și mesajul urma să premerge a doua venire a lui Hristos. De aceea, după ce fratele Branham a fost luat în slavă, timp de 55 de ani am dus mesajul în 172 țări și aceasta datorită însărcinării divine date mie și confirmate de robul și prorocul lui Dumnezeu pe 3 decembrie 1962; atunci, în prezența celor doi martori, el a repetat cuvintele pe care mi le-a vorbit Domnul și apoi mi-a spus: „Frate Frank, așteptă cu împărțirea hranei până vei primi și restul acesteia”. El n-a spus niciodată să nu mai predic Cuvântul. Nu! Eu am predicat Cuvântul tot timpul, dar apoi am distribuit hrana.

Și ca să vă arăt din nou tuturor, în anii '50 -'60 toate predicile ținute de William Branham mi-au fost trimise și fratele Frank a ascultat fiecare predică de cel puțin două ori. Dacă există vreun om pe pământ care să cunoască mesajul, acela este fratele Frank.

Apoi, puteți vedea în următoarea fotografie, că am tradus predicile fratelui Branham în limba germană. Iubiților, eu am făcut ceea ce m-a chemat Domnul să fac. De aceea a venit vremea să vă spun cu

toată sinceritatea dar și cu toată fermitatea că a sosit timpul să opriți toate învățăturile greșite și să vă întoarceți la Cuvântul lui Dumnezeu.

Iubiților, ce vedem noi astăzi? Într-un oraș sunt trei, patru biserici diferite care pretind că-l urmează pe proroc, care pretind că cred mesajul. În alte orașe există opt, nouă, zece biserici care pretind că-l urmează pe proroc, că-l cred pe proroc, că cred mesajul. Uitați-o! Uitați-o pentru totdeauna! Sunteți rătăciți cu toții și-i duceți pe oameni în rătăcire.

În zilele Bibliei, exista o singură biserică într-un oraș, iar Dumnezeu a pus în acea biserică diferitele slujbe. Așa va fi și la sfârșit. Și ca să fiu sincer, dacă verificați ce învață acești frați, veți vedea că ei doar explică ceea ce a spus fratele Branham... Trebuie să predicați Cuvântul lui Dumnezeu și să lăsați fiecare predică așa cum a fost predicată! Nu să scoateți afirmații din context, ci lăsați-le, lăsați-le acolo unde le este locul. De ce nu are fratele Frank niciun fel de problemă cu niciuna din predicile fratelui Branham? Datorită însărcinării divine! Și eu duc tot ce a spus fratele Branham, înapoi în Cuvântul lui Dumnezeu.

Apoi, încă o afirmație a fratelui Branham: „Niciodată să nu primiți ceva, decât dacă este scris în Scripturi”. Iubiților, este foarte serios! Și iarăși, William Branham s-a referit de 150 de ori la Apoc. 22, ultimele versete: „Oricine va adăuga sau va scoate din cuvintele prorociei scrise în cartea aceasta, partea lui va fi scoasă de la pomul vieții”. A sosit timpul să chemăm înapoi adevărata Mireasă, care a ieșit din cadență. Veniți înapoi în cadență, în concordanță cu Cuvântul lui Dumnezeu!

Încă o întrebare înainte de încheiere: vă așteptați ca toate aceste grupuri să ia parte la ospățul de nuntă? Aici ei nu se cunosc unii pe alții, nu iau Cina Domnului împreună, fiecare e pe cont propriu și vă așteptați ca în ceruri să ia parte la ospățul de nuntă? Uitați-o pentru totdeauna. Ei merg pe propriile lor căi, au planurile lor, învățăturile lor, iar oamenii îi urmează. Noi Îl urmăm pe Isus Hristos, Domnul și Mântuitorul nostru. Și suntem recunoscători Dumnezeului Atotputernic pentru trimiterea robului și prorocului Său, pentru că ne-a adus înapoi

la Dumnezeu, la Cuvântul lui Dumnezeu. Și sunt recunoscător că pot privi în urmă la 55 de ani de slujbă în 172 de țări. Chiar în momentul de față avem transmisiuni TV pe tot pământul, împărtășind Cuvântul scump și sfânt al lui Dumnezeu. Maranatha - Domnul nostru vine în curând. Foarte, foarte curând trâmbița va suna și noi vom fi în slavă pentru totdeauna. Dumnezeu să vă binecuvânteze, în Numele sfânt al lui Isus. Amin.